

DET KONGELIGE ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
Postboks 8019 Dep

0030 OSLO

Arkivkode
F00

Vår ref.
07/257 - TBO

Deres ref.

Dato
30.03.2007

HØRING - FORSLAG OM KVALIFISERINGSPROGRAM MED TILHØRENDE STØNAD I NYTT KAPITTEL 5 A I SOSIALTJENESTELOVEN

I Stortingsmelding nr.9 (2006-2007) foreslås et kvalifiseringsprogram rettet mot mennesker med svak tilknytning til arbeidsmarkedet. Programmet er ment å skulle gi målgruppen bedre muligheter for integrering i arbeidslivet gjennom tettere og mer forpliktende oppfølging av den nye arbeids- og velferdsforvaltningen.

Intensjonen med en slik ordning er god. Det er nødvendig og viktig at det taes konkrete grep med oppfølging av hver enkelt person innenfor målgruppen. At ordningen fører til lønn, og ikke sosialstønad, sees også som positivt. Det gir den enkelte verdighet og opplevelsen av å være en del av samfunnet på lik linje med andre.

I høringsdokumentet foreslås ansvaret for kvalifiseringsprogrammet lagt til kommunen, med planlegging, oppfølging og utbetaling av lønn, angivelig fordi ordningen krever tett oppfølging og tilrettelegging lokalt. Med opprettelse av NAV- kontor, skal brukerne kunne finne nødvendig hjelp og kompetanse innenfor et og samme kontor. De skal ikke lenger måtte henvende seg til tre ulike steder, trygd- sosial- og arbeidsetat. I NAV-kontoret vil kommunen samarbeide med den statlige etaten om den brukergruppen kvalifiseringsprogrammet er beregnet for.

Kommunen er ikke ukjent med å prøve å hjelpe personer over i arbeid eller annen aktivitet. Likevel vil det foreslåtte kvalifiseringsprogrammet kreve langt mer arbeid og kompetanse enn det som kommunens sosialtjenesten har ressurser til. Dette har blant annet erfaringer med introduksjonsprogram for flyktninger vist.

Den statlige etaten, som også er del av NAV-kontoret, har som sitt spesialfelt å hjelpe personer tilbake til arbeid. Virkemidler som denne etaten tidligere har rådd over, skal fortsatt benyttes. Det synes vanskelig forstå hvorfor andre enn de som både har beste kompetansen og har mange virkemidler, skal ha hovedansvaret. Særlig i små kommuner, der ansatte i sosialtjenesten fra før må være generalister og ta hånd om alle felt, blir dette nok et område det blir forventet at en skal følge opp fullt ut. Sosialtjenesten vil der heller ikke ha ressurser å omdisponere slik større kommuner vil kunne. Det synes ganske urealistisk å tenke at

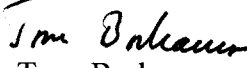

brukerne da vil kunne få den hjelp og oppfølging som de var ment å skulle få. En stiller dessuten spørsmål ved hvorfor statlig ansatte mer og mer trekkes vekk fra brukeren.

Det foreslås i høringsdokumentet at bevilling av midler til det foreslåtte kvalitetsprogrammet legges inn i det generelle rammetilskuddet til kommunen. Ordningen vil gi ekstra belastning som igjen vil kunne gi behov for økt bemanning, særlig i sosialtjenesten, men i noen grad også på personal- og økonomiavdelingen. Det er vanskelig å se at økning av rammetilskudd vil sikre tilstrekkelig med ressurser som ordningen vil kreve, både personalmessig og til lønn til brukere. Erfaring tilsier at det derfor er nødvendig å øremerke tilskudd slik at en er sikret tilstrekkelig dekning.

Som konklusjon av det som er anført ovenfor, kan en ikke si seg enig i at ordningen med kvalifiseringsprogram taes inn i sosialtjenesteloven, heller ikke at hovedansvaret for programmet legges til kommunen. Dersom dette likevel blir vedtatt, må nødvendige midler ikke legges inn i rammetilskuddet til kommunen, men øremerkes til formålet.

Med hilsen
Flå kommune

v. Tone Borkamo
Enhetsleder